

[Nordqvist.]

kan straffe danske firmaer, der benytter udenlandske fartøjer til at dumpe, eller dumpe med engelsk udtale — vi får måske at vide af ministeren, hvad det hedder, han er jo også sproglyndig — uden for søterritoriet, men for mig rejser lovtæksten spørgsmålet, om ikke vi kan komme ud for dobbelt straf, dels at den nation, hvortil skibet hører, straffer skibets ejer eller bruger, dels at det land, hvorunder territoriet hører, straffer vedkommende for at smide affaldet ud på et andet lands territorium. Nu ved jeg ikke, om dette spørgsmål gik op for ministeren, men hvis ikke han har hørt det, kan vi jo gentage det i udvalget.

Der er et andet område, hvor ministeren også demonstrerer sit ualmindelige mod; det er, når han i § 9 antyder, at det er rimeligt, at man kan foretage ransagning uden retskendelse, når det skønnes, at loven vil blive overtrådt. Nu ved jeg ikke, om ministeren husker de hede debatter, vi havde for nogle år siden i forbindelse med efterretningstjenesten, men hvis ikke han husker dem, er det i hvert fald værd at minde ham om, at der sikkert er adskillige her i denne sal, der vil kræve meget, meget, meget vægtige argumenter for at fravige dette, at der skal en retskendelse til, inden man skrider til at ransage et skib. Hvem skal i det hele taget vurdere, om der er grund til at formode det og det? Den eneste, der kan gøre det, er en dommer, og i dag er det jo således, at man kan etablere eller stable et grundlovsforhør på benene i løbet af et kvarter, og det kan afgøres ret hurtigt, hvis ellers sagen er enkel; det må det også kunne gøres i dette tilfælde. Det radikale venstre kan i hvert fald ikke uden videre acceptere dette.

Nu skriver ministeren jo så pænt i sin fremsættelse, at man har forelagt dette lovforslag eller ministerens intentioner for forskellige interesseorganisationer og ministerier, og man har søgt at tage hensyn til de synspunkter, der er fremkommet under disse drøftelser. Nu ville det jo være meget interessant under udvalgsbehandlingen at få at vide, hvad det egentlig er for synspunkter, andre ministerier og disse organisationer har fremført. Det fremgår jo hverken af det ene eller det andet dokument af det, vi har fået. Så bliver vi i hvert fald i stand til at konstatere, om ministeren taler sandt, når

han siger, at han har taget hensyn til disse organisationer. Det tror jeg gerne, og i hvert fald vil det radikale venstre anbefale lovforslagene med disse bemærkninger og tilsige velvillig behandling.

Vivike: Jeg er helt enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Camre, og så er der jo ingen grund til at gentage, hvad han har sagt. Jeg er også enig med ham i, at man bør lade lovforslaget komme i forureningsudvalget, og dér vil socialistisk folkeparti præstere al den velvilje, vi overhovedet formår.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Må jeg også her glæde mig over at kunne benytte lejligheden til at takke for den velvillige behandling. Jeg er jo lidt i samme situation som hr. Vivike, der taler som femte ordfører, hvorved det bliver lidt svært at variere velviljen, for nu er jeg oppe som sjette taler i sagen, og det gøres ikke meget lettere på det tidspunkt.

Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet, at denne lovgivning for det første kan være en model for internationalt samarbejde, også for så vidt angår andre farvande og andre forureningskilder end dem, der er medtaget her.

Hertil kommer, at dette skal ses i logisk forlængelse af en lov, som vi har vedtaget i folketinget, hvorefter vi dels har forbudt danske skibe at udtømme, dels har forbudt udtømning overhovedet på dansk søterritorium. Men det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi meget hurtigt har opdaget en række huller i denne lovgivning, som vi har forsøgt at gennemføre på nationalt grundlag, nemlig bl. a. det forhold, at andre landes skibe på internationalt farvand har kunnet udtømme olie, giftstoffer osv. Jeg tænker ikke mindst på de affærer, der har været med et hollandsk skib og et engelsk skib, hvor der ikke har været nogen international ret til at gribe ind. Derfor har man afholdt mødet i Oslo, som har medført fremsættelsen af dette lovforslag, som er nødvendigt for at ratificere konventionen, således at vi på international baggrund kan forhindre disse former for udtømning.

Jeg går ud fra, at vi i udvalget nærmere kan drøfte de betragtninger, som hr. Camre og hr. Nordqvist fremkom med om eftersøg-